

ஏழாம்பாட்டு.

குரைகழல்கள்கீட்டி மண்கொண்டகோலவாமனா!
குரைகழல்கைகூப்புவார்கள் கூடகின்றமாயனே!
விரைகொள்பூவும்நீரும்கொண்டு ஏத்தமாட்டேனேலும் உன்
உரைகொள்சோதித்திருவுருவம் என்னதாவிமேலதே.

ஆ.—(குரைகழல்கள்.) ப்ரணதஜநபரித்ராணர்த்தமாக அவதீர்ணனாய், அத்யத்புத திவ்யசேஷ்டிதனாய், பக்த்யேகஸமதிகம்பனான உன் திருவடிகளிலே அதிபரீதள புண்யகந்தபுஷ்ப தோயாதிகளைக்கொண்டு நான் சிலவ்ருத்திகளைப்பண்ணினால் அவை உனக்கு போக்யமாகையன் றிக்கே, நான் ஒரு வ்ருத்திபண்ணுதிருக்கச்செய்தேயும் வாங்கமஸாபரிச்சேத்ய தேஜோமய திவ்யரூபமான உனக்கு என்னுடைய ஆத்மஸத்தையே நாரகமும் போக்யமுமாயிற்று என்கிறார்.

ஒ.—ஏழாம்பாட்டில், ஸ்நேஹமும் ஸ்நேஹாநுரூபவ்ருத்திகளு மின்றிக்கேயிருக்கி லும் என்னுடைய ஸத்தையே உனக்கு ஜீவநஹது வாகாநின்றது ; ஒரு ப்ரணயிதவம் இருக் கும்படியே ! என்று விஸ்மிதராகிறார்

[குரைகழல்கள் என்று தொடங்கி.] - குரைகழல்கள் - பெருத்த திருவடிகள்; த்வதிக் கிற என்றுமாம். [குரைகழல் என்று தொடங்கி] - அல்பாபிமுக்யம்பண்ணினவருக்கும் ப்ரா பிக்கலாம்பாடிநின்ற ஆஸ்ரயபூதனே! [விரை இத்யாதி] - நல்லஉபஹாரங்களைக்கொண்டு பரிசர் யைபண்ணமாட்டேனேயாகிலும் பேச்சுக்கு நிலமல்லாதபடியிருக்கிற தேஜோரூபமான உன் னுடைய திருவடிவுக்கு என்னுடைய ஆத்மஸத்தையே நாரகமாயிற்று ; இது என்ன ஆஸ் ரயம் !

ப.—அநந்தரம், நான் அகிஞ்சித்கரனாயிருக்கிலும் அநந்யார்ஹமாக்கி அடிமைகொ ள்ளும் ஸ்வபாவத்தையுடைய உன் வடிவு என் ஆத்மாவை விஷயீகரித்திராநின்றது என்கிறார்.

குரை-(அநந்யார்ஹதாபாதநப்ரஸித்திக்குஇட்ட) வீரக்கழலையுடைய, கழல்கள்-திரு வடிகளை, கீட்டி - நிமிர்த்து, மண் - ஜகத்தை, கொண்ட - அளந்துகொண்ட, கோலம் - வடிவழ கையுடைய, வாமனா-வாமனனாய், (“கூடிவிடுவாய்”) என்கிறபடியே, குரைகழல் - அத்திருவடி களை உத்தேசித்து, கைகூப்புவார்கள்-ஓர் அஞ்சலிபந்தம்பண்ணினார், கூட - (தன்னையே) ப்ராபிக் கும்படி, நின்ற - (உபாயமும்உபேயமுமாய்) நின்ற, மாயனே - ஆஸ்ரயபூதனே! விரைகொள் - பரிமளப்ரகாமான, பூவும் - புஷ்பத்தையும், நீரும் - (பாத்யாதி) ஜலத்தையும், கொண்டு - கொ ண்டு, ஏத்தமாட்டேனேலும் - (உன்னையாரா திக்கைக்குஉறுப்பாக ஆபிமுக்பார்த்த) ஸ்தோத்ரம் பண்ண ஸக்தனல்லேனாகிலும், உரை - வேதாந்தவசநங்களால், கொள் - அபரிச்சேத்யமான, சோதி - தேஜஸ்ஸையுடைய, உன் - உன்னுடைய, திருஉருவம் - திருமேனியானது, என்னது ஆவிமேலது - என் ஆத்மாவின்மேலே அபிசிவிஷ்டமாயிராநின்றது.

இ.—ஏழாம்பாட்டில், கீழ்ச்சொன்ன ப்ரேமமும் ததநுகூலப்ரவ்ருத்திகளு மின்றிக் கே யிருக்கிலும் என்ஸத்தையே உனக்கு ஜீவநஹது வாவதே! என்கிறார்.

[குரைகழல்கள்] - மிக்க போக்யதையையுடைய என்னுதல்; ஆபரண த்வதி என் னுதல். [கீட்டி மண்கொண்ட] - “மண்முழுதும் அகப்படுத்து” என்கிறபடியே பூமியை அடங்க

எ-பா. குரைகழல்கள்—வ்யாக்யாதவகள்.

உள்ளேயாம்படி. [கோலவாமனா] - இந்த்ரனுக்கு ராஜ்யம் கூறுபட்டாற்போலே தமக்கு அழகு கூறுபட்டாடி. கீழ் ப்ராப்தியைச் சொல்லிற்றாய், அஞ்சலிமாத்ரஸாத்யம் என்கிறது. [குரை இத்யாதி] - குரைகழலிலே கைகூப்புவார்கள் உன்னைக் கூட என்னுதல்; உன்னைக் கைகூப்புவார் குரைகழலைக் கூட நின்ற என்னுதல். திருவடிகள் அஞ்சலிக்கு விஷயமாய் அஞ்சலிஸாத்யமுமாயிதே இருப்பது. [மாயனே]-அஞ்சலிமாத்ரஸாத்யனான ஆப்சர்யம். ஸூரிபோக்யமான விஷயம் அஞ்சலிமாத்ரஸாத்யமாவது ஆப்சர்யமிதே. [விரைகொள் இத்யாதி] - இப்படி ஸூலபனாய் அஞ்சலிமாத்ரஸாத்யனான புஷ்பாத்யபகரணங்களைக் கொண்டு அடிமைசெய்கையிதே ப்ராப்தம், அது செய்திலேனாகிலும். பரிமளத்தையுடைத்தான நீரும் பரிமளத்தையுடைத்தான பூவும். “லிஷுதூவஸூயர்க்பூஷாஹிஸீதெதவாரிணா”. [உன் உரைகொள் இத்யாதி] - உரைகொள்ளுகையாவது - காண ஆசைப்பட்டு ‘அது அது’ என்று வாய்புலற்றும்படியாயிருக்கை. ஸாரொராஹொராஹிவிபுஜாநாஹிவநுகயாஃ | நாஹி-ஓதம்ஜமஹி-ஓபூரொநாஹி-ஓபூராவதி;” பேச்சுக்கு அவிஷய மென்றுமாம். மாற்றும் உரையும் அற்ற திருமேனி பென்னவுமாம்; “சட்டுரைத்த நன்பொன்” என்னக்கடவதிதே. [என்னதானி மேலதே]-உன்னுடைய திருமேனி என்னுடைய ஸத்தையின் மேலது. ஸூரிபோக்யமான வடிவுக்கும் தாரகாதிகள் என் ஆத்மஸத்தையாவதே!

நடு.—ஏழாம்பாட்டு. கீழ்ச்சொன்ன ப்ரேமமும் ததநுகுலமான வருத்திகளு மின்றிக் கேயிருக்கிலும் என்ஸத்தையே உனக்கு ஜீவநதேஹதுவாவதே! என்கிறார்.

[குரைகழல்கள்நீட்டி]-“மண்முழுதுகூப்படுத்துநின்ற” என்கிறபடியே, பூமிப்பரப்படையத் திருவடிகளுக்குள்ளேயாம்படி திருவடிகளை நிரீர்த்து. ‘குரை’ என்பது - பரப்பும், ஓசையும். [மண்கொண்டகோலவாமனா] - மண்கொண்டபின்பும் வாமநவேஷம் இவர்திருவுள்ளத்திலே ஊற்றிருந்தபடி. இந்த்ரனுக்கு ராஜ்யங்கொடுக்கையன்றிக்கே, தம்மையநுபவிப்பிக்கைக்காக அவ்வடிவுகொண்டா னென்றிருக்கிறார். கீழ் - ப்ராப்தியைச் சொல்லிற்றாய், அஞ்சலிமாத்ரஸாத்ய மென்கிறது - மேல். [குரைகழல்கைகூப்புவார்கள்]-உந்திருவடிகளிலே அஞ்சலிபண்ணினவர்கள், உன்னைக் கூட நின்ற என்னுதல்; உன்னைக் கைகூப்புவார்கள் குரைகழல்கள் கூட நின்ற மாயனென்னுதல்; திருவடிகள்தான் அஞ்சலிஸாத்யமுமாய் அஞ்சலிக்கு விஷயமுமாயிதே இருப்பது. இந்த்ரனுக்கு ராஜ்யம் கூறுபட்டாற்போலே இவர்க்கும் அத்திருவடிகளிலழகு கூறுபட்டது. அவ

ஏழாம்பாட்டு - ‘குரைகழல்கள்’ இத்யாதி. கீழிற்பாட்டில் “ஒலமிட்டுநானழைத்தால்” என்றத் தைச்சொலித்து ‘கீழ்ச்சொன்ன ப்ரேமமும்’ என்கிறார். ‘விரைகொள்பூ’ இத்யார்ப்ப ‘எத்தமாட்டேனேனும்’ என்றத்தைக் கட்டாவித்து, ‘ததநுகுலமான’ இத்யாதி. வருத்தியில்லை யென்றபோதே ப்ரேமமுமில்லை யென்று அர்த்தாத் வித்தம்.

‘குரை’ என்றதுக்கு ஹாவம் - ‘மண்முழுதும்’ இத்யாதி. பூமிமுதலான ஊர்நீவலோகங்களையும் அளந்து ஸ்வாதிசமாக்கிக்கொண்டு கருதக்குத்யனாப்திந் த என்ஸ்வாமி என்றபடி. திருநெடுந்தாண்டகம் - இந்தாம்பாட்டு, “ஒண்மிசியில்” இத்யாதி. மேல் - பரப்பும்; அதனை ‘நிரீர்த்து’ என்கிறார். த்ரிவிக்ரமனா யன்றோ பூமியளந்தது? ‘வாமனன்’ என்கிறதென்? என்ன, ‘மண்கொண்டபின்பும்’ இத்யாதி. ‘கோலம்’ என் லிசேஷிக்கதுக்கு ஹாவம் - ‘இந்த்ரனுக்கு’ இத்யாதி. ‘கீழ் ப்ராப்தியைச்சொல்லிற்றாய்’ இதி - ‘மண்கொ ண்டபின்பும்’ திருவடிகளை நீட்டி லோகத்தையெல்லாம் காற்கீழேயிட்டுக்கொள்ளுகையாலே ப்ராப்தியைச் சொல்லித்து என்றபடி. வ்யுத்தம்மேண அர்த்தத்துயபலிதம் - ‘திருவடிகள்தான்’ இத்யாதி. ‘குரை’ என்ற லிசேஷிக்கதுக்கு ஹாவம் - ‘இந்த்ரனுக்கு’ இத்யாதி. ‘குரை’ என்று - பரப்பாய், அழகால்வந்த பரப்பைச் சொல் லுகையாலே, அழகு கூறுபட்ட தென்றபடி. கூறு - பாகம். விவரணம் - ‘அவனுக்கு’ இத்யாதி. பூமியை

எட்டாம்பாட்டு.

என்னதாவிமேலையாய் ஏர்கோளேமூலகமும்
துன்னிமுற்றமாகிகின்ற சோதிஞானமூர்த்தியாய்
உன்னதென்னதாவியும் என்னதுன்னதாவியும்
இன்னவண்ணமேகின்றாய் என்றரைக்கவல்லேனே.

யளந்துகொண்டு அவனுக்கு ஸாதித்துக்கொடுக்கையாலே அவனுக்கு ஸாதநமான திருவடிகள் இவர்க்கு ஸாத்யமாயிற்று. என்றபடி. 'மாயன்' என்றத்துக்கு ஹாவம் - 'ஓரஞ்சலி' இத்யாதி. கீழிற்பதத்திற்குச்சொன்ன குணத்தைத் தளர்த்திக்கொண்டு மேலுக்கு அவதாரிகை - 'ஓரஞ்சலிமாத்ரத்தாலே' இத்யாதி. ஸப்தார்த்தகதநபூர்வகமாசாத்தும் பாகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் - 'பரிமளத்தை' இத்யாதி. 'விரைகொள்' என்றது - நீருக்கும் விசேஷணம். 'விரை' என்று பூவோடும் நீரோடும் விசேஷிக்கையாலே 'விரஞ்சந்துவஸுநாம்' க்ருத்ஸநாம்' என்கிறார். "ததொஹ்யவகிரஹந்யவாஜெஃபாவெஷஸஸவஹுதஃ" இதுயத்தார்த்தம்; யுத்தகாண்டே ராமம்பரத்வாஜாஸ்ரமகதம்ஸ்ருத்வா ஸத்ருக்நஃ. வகுத்த - ப்ராப்தமான. 'உரைகொள்'. கொள்கை - உடைத்தாகை; ஸப்தத்தையுடைத்தாயிருக்கை. த்வீதீயார்த்தத்துக்கு, ஸப்தத்தை ஜயித்திருக்கையென்றாய், பேச்சுக்கு அவிஷய மென்றபடி. த்ருதீயார்த்தத்துக்கும், கொள்கை - வெல்லுகையாய், உரையை வென்றிருக்கிற வென்றாய், உரையற்ற என்றபடி. இப்படி வாய்புலற்றினுண்டோ? என்ன, 'ராமோ ராமஃ' இத்யாதி. மாற்று - வர்ணம். உரை - கல்லிலேஉரைக்கை. உத்தார்த்தஸ்ய ப்ரமாணம் - 'சுட்டுரைத்த' இத்யாதி. விவரணம் - 'ஸூரி' இத்யாதி. "ஸுஷாபஸ்யுனி" இத்யாதியைப் பற்ற, 'ஸூரிபோத்யமான' என்றது. 'ஆவிமேலது' என்றால், தாரகாதிகள் ஆத்மஸத்தையென்று காட்டுமோ? என்ன, 'கலியர்' இதுயாதி. கலியர் - பசியர். இவர்தாம் அவனுக்கு தாரகமோ? என்ன, 'இவர்தாம்' இத்யாதி. சோதித்திருவருவம் - தேஜஸ்ஸையுடைய திருமேனி. என்னதாவிமேலது - என் ஆத்மாவின்மேலே அபீநிவிஷ்டமாயிராநின் றது. குரைகழல்சுளீட்டி இத்யாதியாலே - சேஷித்வப்ரதாநமான ப்ராணவார்த்தமும், குரைகழல்கைகூப்பு வார்த்தனென்று - நமஸ்ஸப்தார்த்தமும், கூடவென்று - நாராயண ஸப்தார்த்தமும் சொல்லுகிறது; ஆகத் திருவார்த்தம் சொல்லுகிறது. க்ரமேண அந்வயஃ.